

Katecheza 4

Kto jest wielkim skarbem Pana Boga

Najcenniejszy skarb

Szóstego dnia, kiedy było już niebo i ziemia oraz słońce, które ją ogrzewało, i gwiazdy dające światło w nocy; i kiedy ziemia zdążyła już się zazielenić wszystkimi gatunkami roślin i zaroilo się od zwierząt, ptaków i ryb – wtedy, gdy już wszystko było przygotowane, Bóg powiedział:

„Teraz stworzę człowieka: najważniejszą istotę – mój najcenniejszy skarb!

Stworzę go na mój obraz i podobieństwo. Będzie częścią świata, ale zarazem będzie moim najdroższym dzieckiem. To on zaopiekuje się całym stworzeniem i będzie strzegł porządku na ziemi. Nauczę go kochać, żeby obdarzył swoją miłością cały świat!”

Bóg wziął w swoje dłonie grudkę ziemi, tchnął w nią i ukształtował z niej człowieka: **MĘŻCZYZNĘ I KOBIETĘ**. Dał im nie tylko życie, ale i nieśmiertelną duszę, i coś najcenniejszego: zdolność kochania.

Pobłogosławił im, aby mieli swoje dzieci i dali początek Bożej Rodzinie.

Bóg wiedział, że wszystko, co uczynił tego niezwykłego, szóstego dnia, było **BARDZO DOBRE**.

Siódmego dnia mógł więc odpocząć.

Bóg zaufał człowiekowi.

Dał mu mądrość, żeby człowiek nauczył się siał i zbierać plony, hodować zwierzęta i troszczyć się o nie. Żeby korzystał z dobrodziejstw ziemi i panował nad całym światem, to znaczy opiekował się wszelkimi stworzeniami i całą ziemią.

Dał człowiekowi rozum, żeby sam mógł zgłębiać tajemnice świata i wymyślać nowe rzeczy: budować domy, badać życie dinozaurów, latać w kosmos i leczyć ciężkie choroby.

Dał wolność, żeby człowiek z własnej woli chciał bardzo kochać. Bo przede wszystkim Bóg dał mężczyźnie i kobiecie miłość. Żeby mogli dbać o siebie nawzajem, czynić na świecie dobro i żeby mogli kochać Boga.

Musicie wiedzieć, że ten niezwykły cud stworzenia dzieje się również teraz – każdego dnia. Powtarza się zawsze, kiedy rodzi się nowy człowiek. Bo każde, nawet zupełnie małe dziecko jest dla Pana Boga całym światem!

Zanim się urodziliśmy, Bóg już kochał każdego z nas i pragnął spotkać się z nami.

To Boża miłość „przywołała” nas na świat. Bóg już czekał. Przygotował nam miejsce. On chce każdemu z nas oddawać w darze cały świat.

Nigdy więc nie możemy zapomnieć, że każdy z nas jest najcenniejszym skarbem Pana Boga!